

заклатила и разлюлѣла на всички страни. Той прати́лъ Цигуларя да откъсне по-широки листа отъ ябълката и да ги донесе. Слѣдъ това ги намазалъ съ единъ лѣковитъ лѣпкавъ цѣръ, който пазѣлъ въ най-скритото жгълче на кжщичката си и покрилъ съ тѣхъ ранитѣ на занаятчията. Тогава и двамата се замислили, какъ да повикатъ нѣкой човѣкъ на помощъ. Най-послѣ Цигуларьтъ казалъ на охлюва: „Ти знаешъ, че кукувицата иде всѣки день на ябълката да търси гжсеници. Попитай я за съвѣтъ, защото азъ не смѣя да се явя прѣдъ нея. Сигуръ тя ще може да примамимасамъ нѣкой минувачъ“.

Охлювътъ се рѣшилъ да стори това, макаръ че и нему не се щѣло да се явява прѣдъ нея. Слѣдъ нѣколко минути кукувицата кацнала на ябълката и обадила, че пристигнала и изкълвала всички гжсеници по дървото. Охлювътъ понадникналъ малко изъ кжщичката си, подалъ си четиртѣхъ рогчета и ѝ казалъ: „Ти обичашъ много това мѣсто и, вѣрвамъ, че не ще искашъ да слушашъ охканията на ранения занаятчия и да го гледашъ, какъ лежи подъ ябълката. Затуй, моля те, повикай нѣкой минувачъ да го побере. Ти си умна птица и лесно ще сполучишъ въ това“.

Когато охлювътъ свършилъ, кукувицата слѣзла бързо отъ дървото, за да види по-отблизо ранения. Тя се възмутила още повече, когато охлювътъ ѝ разправилъ какъ пострадалъ невинниятъ занаятчия. Макаръ че и тя не била праведница и обичала да закача и дразни малкитѣ птички, ала туй ѝ се видѣло все пакъ много прѣкалено. Тя обѣщала да направи всичко, което зависи отъ нея, хвъркнала на дървото и започнала да се оглежда на всички страни.

Слѣдъ малко по-пжтя се задалъ единъ каруцаръ. Той съгледалъ ябълката и извикалъ:

„Колко се е разцѣвтѣла! Цѣла забулена въ цвѣтове“.

Щомъ кукувицата го видѣла, започнала да кука, да крещи като луда, да се смѣе, да прѣхвърква ту къмъ дървото, ту къмъ каруцаря, пакъ да кука, да крещи и да се смѣе.